

Canın Acır

– YuReKiKLiMi · 30 Temmuz 2014

CANIN ACIRGönlümü tasa vurdum toprak varken,Su başında sırası karışmış gam küpü gibiyim.Biraz çıplak biraz güneşsiz,Üşüyorum ayağımın tozu alınırken.Yürek kafesim yalanırken yalan rüzgara,Özgürlüktür düştüğüm beten kokan duvarlara.

Ahtlarımı buket yaptım hayata armağan,
Olur ya belki oda sığınacağım son liman olur.
Kızıl kara yemin düşler yıldız dökerken gökten,
Kimbilir sarılmadan düşer belkide fırça elimden.

Bülent Kaya29/07/2014/İstanbul